Minister
Finansów i Gospodarki

Warszawa, 17 listopada 2026 roku

Sprawa: Interpelacja nr 20612 posła Włodzimierza Skalika
Znak sprawy: PT8.054.9.2026
Kontakt: Kancelaria MF
tel.: +48 22 694 55 55
e-mail: kancelaria@mf.gov.pl

Pan Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z interpelacją nr 20612 posła Włodzimierza Skalika z 27 października br. w sprawie niejednolitej praktyki organów Krajowej Administracji Skarbowej w podatku od towarów i usług wobec franczyzobiorców, odmów wszczęcia postępowań interpretacyjnych oraz zaniechania poboru spornego podatku, poniżej przedstawiam wyjaśnienia co do wątpliwości i pytań poruszonych w interpelacji.

Ad 1 i 2.

Zgodnie z art. 22 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa[1] (dalej: O.p.), minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, w przypadkach uzasadnionych interesem publicznym lub ważnym interesem podatników zaniechać w całości lub w części poboru podatków, określając rodzaj podatku, okres, w którym następuje zaniechanie, i grupy podatników, których dotyczy zaniechanie.
W przypadku podatników prowadzących działalność gospodarczą ustawodawca przewidział ponadto dodatkowe wymogi związane z udzielaniem pomocy publicznej (§ 1a).
Zaniechanie poboru może dotyczyć wyłącznie zobowiązań podatkowych, które nie stały się wymagalnymi.

Materialnoprawnymi przesłankami wydania rozporządzenia są interes publiczny lub ważny interes podatników. W doktrynie wskazuje się, że przesłanki te mają charakter oceny – zaniechanie poboru podatku następuje w ramach władztwa dyskrecjonalnego organu, który może zaniechać poboru według własnego uznania, o ile stwierdzi spełnienie przesłanek ustawowych[2]. Jednocześnie przyjmuje się,

[1] Dz. U. z 2026 r. poz. 622, z późn. zm.
[2] Mariański Adam (red.), *Ordynacja podatkowa. Komentarz*, wyd. 2, Warszawa 2023, komentarz do art. 22 O.p., teza 1.

tel.: +48 22 694 55 55
fax: +48 22 694 36 84
gov.pl/finanse
e-mail: kancelaria@mf.gov.pl
ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa

że interes określonej grupy podatników powinien być na tyle uzasadniony, aby nie prowadził, bez jednoznacznie zidentyfikowanej potrzeby, do naruszenia szeroko rozumianych interesów wszystkich pozostałych podatników[3].

Istotne znaczenie ma w rozważanym przypadku wymóg określenia grupy podatników objętych zaniechaniem poboru. Skoro rozporządzenie stanowi źródło powszechnie obowiązującego prawa, wydawanego na podstawie szczegółowego upoważnienia ustawowego i w celu wykonania ustawy, to nie służy ono rozstrzyganiu indywidualnych spraw, lecz ma charakter aktu normatywnego i określa adresatów za pomocą cech o charakterze generalnym i abstrakcyjnym. Jak wskazuje doktryna, zaniechanie poboru dokonywane przez Ministra Finansów ma postać rozporządzenia, które musi być adresowane do pewnej kategorii podmiotów, a więc zachowywać charakter ogólny ze względu na adresata[4].

Na tym tle istotne wątpliwości, może budzić możliwość wyodrębnienia grupy podatników obejmującej franczyzobiorców. Jak wskazano w odpowiedzi na pytanie nr 4, franczyza nie stanowi jednolitej, ustawowo uregulowanej instytucji prawnej, a stosunki prawne łączące franczyzodawców i franczyzobiorców cechują się znacznym zróżnicowaniem zarówno pod względem treści praw i obowiązków stron, jak i ekonomicznego modelu współpracy. Jednocześnie organy podatkowe mogą nie dysponować pełną wiedzą o treści poszczególnych umów franczyzowych, które mają charakter indywidualny i pozostają poza sferą powszechnie dostępnych źródeł informacji.

Niezależnie od powyższego należy zauważyć, że Ordynacja podatkowa przewiduje również instrumenty adresowane do indywidualnych sytuacji podatników, w szczególności ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych określone w art. 67a O.p. Instytucje te pozwalają na uwzględnienie okoliczności dotyczących konkretnego podatnika w drodze indywidualnego rozstrzygnięcia. Mają one jednak odmienny charakter od zaniechania poboru podatku na podstawie art. 22 § 1 O.p., które służy wprowadzaniu rozwiązań o charakterze generalnym, adresowanych do wyodrębnionej grupy podatników.

Mając powyższe na względzie informuję, że aktualnie nie są prowadzone prace zmierzające do wydania na podstawie art. 22 § 1 pkt 1 O.p. rozporządzenia o zaniechaniu poboru spornego podatku od towarów i usług.

Odnosząc się do poruszonego zagadnienia terminu udzielenia odpowiedzi na petycje należy zauważyć, że kwestie te są regulowane art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach[5]. Co do zasady – z zastrzeżeniem uregulowań art. 10 ust. 2 i 3 tej ustawy – petycja powinna być rozpatrzona bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia jej złożenia.

Ad 3.

Minister Finansów i Gospodarki nie jest właściwy do zajmowania stanowiska w sprawach indywidualnych, dla których rozpatrywania powołane zostały organy podatkowe w zakresie postępowań podatkowych, ani też do ingerowania w postępowania podatkowe.

---

[3] Dzwonkowski Henryk (red.), Kondratowska-Muszyńska Jagoda, *Ordynacja podatkowa. Komentarz*, wyd. 9, Warszawa 2020, komentarz do art. 22 O.p., teza 3.
[4] Tamże, teza 2.
[5] Dz. U. z 2018 r. poz. 870.

Nie jest zatem planowane wydawanie wytycznych w przedmiocie wstrzymania wykonania decyzji w sprawach dotyczących opodatkowania podatkiem VAT sprzedaży realizowanej przez franczyzobiorców.

Ad 4.

Resort finansów analizuje rozstrzygnięcia podjęte w zakresie omawianego zagadnienia.

Obecnie nie zidentyfikowano rozbieżności w stanowiskach Dyrektora KIS – jeżeli w opisie sprawy we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej podatnik wskazał, że nie dochodzi do przekazania władztwa nad towarem, to otrzymywał interpretację, zgodnie z którą taka transakcja nie jest opodatkowana VAT. W przypadkach, w których Dyrektor KIS identyfikował niespójności w opisie sprawy (brak jednoznacznego wskazania co do charakteru prowadzonej działalności), wydawał – po uprzednim wezwaniu wnioskodawcy do uzupełnienia wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej – postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania z uwagi na brak możliwości oceny skutków podatkowych przedstawionej we wniosku sytuacji.

W Ministerstwie Finansów nie są prowadzone prace nad wydaniem interpretacji ogólnej ani objaśnień podatkowych dotyczących przesłanki rozporządzania towarem jak właściciel w relacjach franczyzowych.

Należy zauważyć, że – jak wskazano w piśmie Ministerstwa Finansów z 30 kwietnia 2025 r. nr PT8.8020.1.2025 skierowanym do Przewodniczącej sejmowej Komisji Polityki Społecznej i Rodziny – pojawiające się w praktyce wątpliwości dotyczące opodatkowania VAT działalności prowadzonej w modelu franczyzowym wynikają przede wszystkim z różnorodności funkcjonujących modeli franczyzy oraz konieczności uwzględnienia indywidualnych okoliczności faktycznych poszczególnych spraw. Nie są one związane z wadliwością obowiązujących przepisów podatkowych, czy z niejednolitością ich stosowania, lecz ze złożonym charakterem relacji prawnych występujących w ramach umów franczyzy.

Umowa franczyzy jest umową nienazwaną, a strony korzystają z szerokiej swobody w kształtowaniu jej treści, co powoduje, że stosunki prawne określane mianem franczyzy mogą istotnie różnić się pod względem wzajemnych praw i obowiązków stron. W konsekwencji każda umowa franczyzy, wraz z umowami towarzyszącymi oraz sposobem wykonywania wynikających z nich zobowiązań, wymaga odrębnej analizy, gdyż konkretne postanowienia umowne mogą wpływać na ocenę skutków podatkowych czynności realizowanych w ramach danego modelu współpracy.

Jak wskazano w piśmie Ministerstwa Finansów z 28 sierpnia 2025 r. nr PT8.813.5.2025 skierowanym do Przewodniczącego sejmowej Komisji Finansów Publicznych, zagadnienia związane z opodatkowaniem VAT czynności wykonywanych w ramach umów franczyzy wiążą się z koniecznością oceny indywidualnych okoliczności poszczególnych spraw. Z uwagi na różnorodność stosunków prawnych funkcjonujących w ramach franczyzy ocena skutków podatkowych wymaga każdorazowo analizy konkretnego stanu faktycznego dokonywanej przez właściwe organy w ramach przewidzianych prawem instrumentów.

Ad 5.

Podkreślenia wymaga, że każda sprawa zainicjowana wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej podlega kazuistycznej i odrębnej ocenie Dyrektora KIS.

W kilku zidentyfikowanych przypadkach we wnioskach o wydanie interpretacji indywidualnej franczyzobiorcy stali na stanowisku, że nie posiadają ekonomicznego władztwa nad towarem nabywanym przez nich od franczyzobiorcy, co wywodzili z charakteru łączącej ich umowy. Tak przedstawiony opis stanu faktycznego determinował z kolei wydanie interpretacji indywidualnej, w której stwierdzano, iż w związku z takim nabyciem nie wystąpił obowiązek podatkowy w VAT.

W tych sprawach, w których organ interpretacyjny po analizie opisu stanu faktycznego nie zgodził się ze stanowiskiem wnioskodawców, w myśl którego po stronie wnioskodawcy nie zachodził obowiązek wykazania sprzedaży opodatkowanej i podatku VAT należnego z tytułu sprzedawanych w imieniu franczyzodawców towarów (z uwagi na brak władztwa ekonomicznego franczyzobiorcy nad towarami jak w przypadku właściciela) – wydawał on interpretację indywidualną uznającą stanowisko wnioskodawcy za nieprawidłowe.

Natomiast w przypadkach, w których z uwagi na niespójności w opisie stanu faktycznego Dyrektor KIS nie był w stanie dokonać oceny skutków podatkowych opisanej sprawy, odmawiał wszczęcia postępowania w sprawie wydania interpretacji indywidualnej.

Jednocześnie zauważyć należy – jak wskazano w odpowiedzi na pytanie nr 4 – że aktualnie trwa analiza prawidłowości interpretacji z 08.11.2024 r. nr 0114-KDIP4-3.4012.580.2024.1.RK (która również została powołana w interpelacji), wobec czego teza o potwierdzeniu przez Szefa KAS stanowiska wyrażonego w interpretacjach wydawanych w latach 2020-2024 r. jest przedwczesna.

Jednocześnie zauważenia wymaga, że wskazana w interpelacji interpretacja Szefa KAS z 30.09.2024 r. nr DOP8.8013.2.2024, zmieniająca interpretację Dyrektora KIS z 28.11.2023 r. nr 0112-KDIL3.4012.597.2023.1.NW zawiera następujące stwierdzenie:

> Po zapoznaniu się z aktami sprawy stwierdzam, że interpretacja indywidualna wydana przez Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej jest nieprawidłowa w zakresie prawa do złożenia korekty JPK_VAT w związku z wpłaceniem od 2019 r. podatku VAT. (...)
>
> Prawo podatnika do skorygowania uprzednio złożonej deklaracji, wynikające z art. 81 § 1 Ordynacji podatkowej, może być przez niego realizowane do momentu przedawnienia tego zobowiązania. Okoliczność zmiany statusu podatnika nie ma znaczenia dla realizacji prawa do dokonania korekty deklaracji złożonej za okres, gdy dany podmiot był podatnikiem VAT, gdyż status należy ustalać według momentu powstania obowiązku podatkowego, a nie czasu składania korekty deklaracji.
>
> Powyższe oznacza, że pomimo zaprzestania przez Pana prowadzenia działalności gospodarczej i wykreślenia z rejestru podatników VAT czynnych, nie utracił Pan statusu podmiotu uprawnionego do składania deklaracji podatkowych i ich korekt i tym samym jest Pan uprawniony do składania korekt JPK_VAT.

Zmiana interpretacji przez Szefa KAS dotyczyła zatem kwestii proceduralnych (prawo do korekt JPK_VAT), a nie merytorycznej oceny zasadności opodatkowania podatkiem transakcji będącej przedmiotem umowy franczyzy.

Ad 6.

Ministerstwo Finansów nie kierowało do organów KAS żadnych wytycznych/zaleceń/poleceń dotyczących sposobu prowadzenia przez organy

czynności wobec franczyzobiorców, w tym również sposobu rozpatrywania wniosków o wydanie interpretacji indywidualnych.

W ramach regulaminowych zadań Ministerstwo Finansów objęło w 2025 r. nadzorem orzecznictwo oraz praktykę organów podatkowych w związku z działalnością franczyzobiorców, w tym również w sytuacjach, gdzie pojawia się kwestia ekonomicznego władztwa nad towarem otrzymanym od franczyzodawcy. W ramach powyższego:

- w marcu 2025 r. Ministerstwo Finansów skierowało do Dyrektora KIS pismo nakładające na niego cykliczny obowiązek sprawozdawczy, w ramach którego Dyrektor KIS informuje o:
  - liczbie złożonych wniosków o wydanie interpretacji indywidualnej w omawianych sprawach,
  - liczbie wydanych interpretacji indywidualnych oraz innych rozstrzygnięć wydanych w ww. sprawach (zbiorczo nazwanych „innymi rozstrzygnięciami", bez rozróżnienia na poszczególne formy załatwienia sprawy),
  - liczbie wniesionych skarg do WSA oraz skarg kasacyjnych w ww. sprawach,
- w lutym 2025 r. Ministerstwo Finansów skierowało do Dyrektorów IAS pismo nakładające na nich cykliczny obowiązek sprawozdawczy, m.in. dotyczący:
  - liczby czynności sprawdzających, kontroli podatkowych, kontroli celno-skarbowych, postępowań podatkowych,
  - nieprawidłowości stwierdzonych w zakresie opodatkowania franczyzobiorców,
  - liczby wniosków o stwierdzenie nadpłaty podatku VAT,
  - informacji o prowadzonych postępowań przed sądami.

Obowiązek miesięcznego raportowania o powyższych danych zdjęto z organów KAS (zarówno z Dyrektorów IAS, jak i Dyrektora KIS) w lutym 2026 r. Obecnie Dyrektor KIS raportuje ww. dane w ramach półrocznych okresów sprawozdawczych, a Dyrektorzy IAS – zasadniczo w przypadku odnotowania zauważalnego wzrostu wniosków o stwierdzenie/zwrot nadpłaty podatku VAT i uzyskania rozstrzygnięć sądów w ww. temacie.

Ad 7.

Posiadane dane dotyczące rozstrzygnięć Dyrektora KIS zaprezentowano w odpowiedzi na pytanie nr 9.

Odnośnie natomiast do działań[6] Dyrektorów IAS wobec franczyzobiorców (w skali kraju, badaniem objęto okresy rozliczeniowe za lata 2020-2025) przeprowadzili oni:

- czynności sprawdzające dotyczące 5845 okresów rozliczeniowych;
- kontrole podatkowe dotyczące 3022 okresów rozliczeniowych.

Kontrolami celno-skarbowymi objęto 291 okresów rozliczeniowych.

W zakresie postępowań podatkowych stwierdzono, że objęto nimi 111 okresów rozliczeniowych, z czego 56 okresów rozliczeniowych pozostawało przedmiotem postępowań prowadzonych przez organ I instancji[7].

[6] Dotyczących czynności weryfikacyjnych (czynności sprawdzających, kontroli i postępowań), wniosków o stwierdzenie/zwrot nadpłaty podatku VAT.

[7] W zakresie określenia zobowiązań podatkowych lub też określenia wysokości nadwyżki podatku naliczonego nad należnym do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy.

Odnośnie do wniosków o stwierdzenie/zwrot nadpłaty stwierdzono natomiast, że łączna kwota wynikająca z ww. wniosków (obejmujących 74 okresy rozliczeniowe) wyniosła ok. 250 tys. zł.

Odnosząc się do przytoczonego w interpelacji pisma Dyrektora IAS w Katowicach z 14.02.2025 r. nr 2401-IWZ.033.21.2025.56, wskazać należy, że w piśmie tym organ poinformował o stwierdzonych – w zakresie właściwości podległych mu organów podatkowych – nieprawidłowościach dotyczących opodatkowania franczyzobiorców (w większości nieprawidłowości polegały na niezgodności JPK z deklaracją lub braku składanych deklaracji i braku rozliczenia podatku należnego) oraz poinformował o liczbie przeprowadzonych wobec franczyzobiorców czynności sprawdzających (68) oraz kontroli podatkowych (13).

Zidentyfikowano także następujące (nieprawomocne) wyroki dotyczące odmowy stwierdzenia nadpłaty:

- WSA w Rzeszowie z 17.02.2026 r., sygn. I SA/Rz 565/25,
- WSA w Rzeszowie z 05.03.2026 r., sygn. I SA/Rz 6/26,
- WSA w Rzeszowie z 24.03.2026 r. sygn. I SA/Rz 582/25,
- WSA w Rzeszowie z 16.04.2026 r. sygn. I SA/Rz 7/26,
- WSA w Rzeszowie z 24.04.2026 r. sygn. I SA/Rz 586/25.

Powyższe wyroki oddalają skargi na decyzje organu II instancji w przedmiocie odmowy stwierdzenia nadpłaty w podatku VAT. WSA w ww. wyrokach potwierdzał zasadniczo, że „skarżąca prowadząc działalność gospodarczą we własnym imieniu i na własny rachunek, w tym handlową w ramach prowadzenia sklepu, nabywała towary od franczyzodawcy, a następnie dokonywała ich dalszej odsprzedaży klientom sklepu. W ramach opisanej we wniosku działalności nabyła prawo do rozporządzania towarami jak właściciel i następnie dokonywała odpłatnej dostawy tych towarów".

Wydaje się zatem, że kształtująca się linia orzecznicza sądów administracyjnych (orzekających zarówno w zakresie interpretacji indywidualnych, jak i decyzji podatkowych) zmierza w kierunku uznania (w konkretnych stanach faktycznych), że franczyzobiorca dysponuje prawem do rozporządzania towarem jak właściciel (nabywanie towarów i ich sprzedaż we własnym imieniu i na własny rachunek).

Odpowiadając na pytanie o współpracę międzyresortową dotyczącą omawianego zagadnienia, należy wskazać, że pismem z 29 października 2026 r. Ministerstwo Finansów przekazało Ministerstwu Sprawiedliwości materiał dotyczący trendów orzeczniczych w odniesieniu do opodatkowania VAT oraz podatku od sprzedaży detalicznej. Materiał ten może się przysłużyć dalszej analizie zagadnień w zakresie franczyzy.

Ad 8.

Jak wskazano w odpowiedzi na pytanie nr 4, resort finansów analizuje rozstrzygnięcia podjęte w zakresie omawianego zagadnienia. Na chwilę obecną dwa postanowienia o utrzymaniu w mocy postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania uznano – po przeprowadzonej weryfikacji – za prawidłowe, przedmiotem analizy zaś pozostają interpretacje indywidualne:

- z 24.02.2025 r. nr 0114-KDIP1-3.4012.808.2024.2.LM,
- z 08.11.2024 r. nr 0114-KDIP4-3.4012.580.2024.1.RK.

Ad 9.

Z informacji uzyskanych od Dyrektora KIS (uzupełnionych o ogólnodostępne dane w bazie CBOSA) wynika:

W 2024 r.:

- wpłynęło 51 wniosków o wydanie interpretacji indywidualnej w omawianym zakresie,
- wydano 1 interpretację – stwierdzono w niej brak opodatkowania VAT ze względu na opis stanu faktycznego (zdarzenia przyszłego), w którym wskazano brak ekonomicznego władztwa wnioskodawcy nad towarem; potwierdzono tym samym stanowisko wnioskodawcy (interpretacja z 08.11.2024 r. nr 0114-KDIP4-3.4012.580.2024.1.RK), ww. interpretacja nie została zaskarżona do WSA,
- wydano 14 rozstrzygnięć o innym charakterze (m.in. odmów wszczęcia postępowania),
- nie wniesiono skarg na rozstrzygnięcia Dyrektora KIS (w związku z tym brak również skarg kasacyjnych od wyroków WSA).

W 2025 r.:

- wpłynęły 83 wnioski o wydanie interpretacji indywidualnej w omawianym zakresie,
- wydano 4 interpretacje indywidualne – we wszystkich Dyrektor KIS uznał stanowisko wnioskodawców o braku opodatkowania podatkiem VAT za nieprawidłowe:
  1. z 24.02.2025 r. nr 0114-KDIP1-3.4012.808.2024.2.LM,
  2. z 22.05.2025 r. nr 0114-KDIP1-3.4012.116.2025.2.KF,
  3. z 12.06.2025 r. nr 0114-KDIP1-3.4012.178.2025.2.JG,
  4. z 01.08.2025 r. 0112-KDIL1-3.4012.301.2025.2.MR.
- 2 z wyżej wydanych interpretacji zostały zaskarżone do sądu – w obydwu przypadkach WSA oddalił skargi:
  1. wyrok WSA w Szczecinie z 01.10.2025 r., sygn. I SA/Sz 380/25 (prawomocny) – oddalający skargę na interpretację Dyrektora KIS z 22.05.2025 r. nr 0114-KDIP1-3.4012.116.2025.2.KF; WSA zajął stanowisko, zgodnie z którym franczyzobiorczyni „towarami nabywanymi od franczyzodawcy, czy od umówionych dostawców rozporządzała jak właściciel, bo otrzymywała je w fizyczne władztwo i sprzedawała je we własnym imieniu, na własny rachunek jako profesjonalny handlowiec";
  2. wyrok WSA w Rzeszowie z 25.11.2025 r., sygn. I SA/Rz 401/25 (nieprawomocny) – oddalający skargę na interpretację indywidualną Dyrektora KIS z 12.06.2025 r. nr 0114-KDIP1-3.4012.178.2025.2.JG; WSA potwierdził, że „model i warunki współpracy skarżącej z Franczyzodawcą, opisane we wniosku nie przemawiają za brakiem władztwa ekonomicznego skarżącej nad towarami dostarczanymi jej przez kontrahenta"; na skutek wniesienia skargi kasacyjnej od ww. wyroku, orzeczeniem z 29.10.2026 r. o sygn. I FSK 543/26 NSA uchylił wyrok i odrzucił skargę; z ustnych motywów rozstrzygnięcia wynika, że sąd uchylił wyrok i odrzucił skargę z uwagi na wadliwe doręczenie interpretacji podatnikowi – została ona doręczona poprzez e-Urząd Skarbowy, a nie poprzez podany w pełnomocnictwie adres ePUAP (informacja od Dyrektora KIS).
- pozostałe rozstrzygnięcia wydane w 2025 r. – w liczbie 78 – nie stanowią interpretacji indywidualnych (są to np. postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania),
- łączna liczba skarg do WSA wyniosła 34,
- wnioskodawcy nie składali skarg kasacyjnych od wyroków WSA

- Dyrektor KIS złożył 13 skarg kasacyjnych na następujące wyroki WSA (wszystkie dotyczyły odmowy wszczęcia postępowania w sprawie wydania interpretacji indywidualnych):
    1. z 25.09.2025 r., sygn. I SA/Rz 230/25 (uchylony wyrokiem NSA z 27.10.2026 r., sygn. I FSK 1972/25),
    2. z 25.09.2025 r., sygn. I SA/Rz 317/25 (uchylony wyrokiem NSA z 27.10.2026 r., sygn. I FSK 1974/25),
    3. z 25.09.2025 r., sygn. I SA/Rz 267/25 (uchylony wyrokiem NSA z 27.10.2026 r., sygn. 117/26),
    4. z 25.09.2025 r., sygn. I SA/Rz 268/25 (uchylony wyrokiem NSA z 27.10.2026 r., sygn. I FSK 1973/25),
    5. z 30.09.2025 r., sygn. I SA/Rz 303/25 (uchylony wyrokiem NSA z 27.10.2026 r., sygn. I FSK 46/26),
    6. z 02.10.2025 r., sygn. I SA/Ke 359/25 (uchylony wyrokiem NSA z 27.10.2026 r., sygn. I FSK 2018/25),
    7. z 14.10.2025 r., sygn. I SA/Rz 290/25 (uchylony wyrokiem NSA z 27.10.2026 r., sygn. I FSK 37/26),
    8. z 21.10.2025 r., sygn. I SA/Bd 512/25 (uchylony wyrokiem NSA z 29.10.2026 r., sygn. I FSK 174/26),
    9. z 23.10.2025 r., sygn. I SA/Ke 376/25 (uchylony wyrokiem NSA z 27.10.2026 r., sygn. I FSK 38/26),
    10. z 04.11.2025 r., sygn. I SA/Rz 288/25 (uchylony wyrokiem NSA z 27.10.2026 r., sygn. I FSK 262/26),
    11. z 18.11.2025 r., sygn. I SA/Rz 383/25 (nieprawomocny, wyrok pozostaje przedmiotem rozpoznania przed NSA),
    12. z 20.11.2025 r., sygn. I SA/Ke 377/25 (uchylony wyrokiem NSA z 27.10.2026 r, sygn. I FSK 137/26),
    13. z 04.11.2025 r., sygn. I SA/Rz 384/25 (uchylony wyrokiem NSA z 27.10.2026 r., sygn. I FSK 190/26);
- aktualnie brak jest uzasadnień wyroków NSA w bazie CBOSA.

<u>W 2026 r. (okres styczeń-czerwiec[8]):</u>

- wpłynęło 71 wniosków o wydanie interpretacji indywidualnej,
- wydano 2 interpretacje indywidualne – w obydwu Dyrektor KIS stwierdził, że sprzedaż realizowana przez wnioskodawców opodatkowana jest podatkiem VAT:
    1. z 11.06.2026 r. nr 0114-KDIP1-3.4012.261.2026.2.LM, interpretacja zaskarżona i pozostaje aktualnie przedmiotem rozpoznania przez WSA,
    2. z 30.06.2026 r. nr 0114-KDIP1-3.4012.380.2026.2.PRM, interpretacja zaskarżona i pozostaje aktualnie przedmiotem rozpoznania przez WSA.
- wydano 60 rozstrzygnięć o innym charakterze (w tym również postanowień o odmowie wszczęcia postępowania),
- łączna liczba skarg do WSA wyniosła 13,
- wnioskodawcy złożyli 2 skargi kasacyjne od następujących wyroków WSA:
    1. z 04.11.2025 r. sygn. I SA/Bd 525/25 (dot. postanowienia w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania w sprawie wydania interpretacji); wyrokiem NSA z 29.10.2026 r. sygn. I FSK 249/26 oddalił skargę kasacyjną podatnika,
    2. z 22.11.2026 r., sygn. I SA/Rz 401/25 (dot. interpretacji indywidualnej z 12.06.2025 r. nr 0114-KDIP1-3.4012.178.2025.2.JG); orzeczeniem

[8] Dyrektor KIS aktualnie przesyła informacje w ramach półrocznego okresu sprawozdawczego; następny termin sprawozdania przypada na styczeń 2027 r. i obejmuje okres sprawozdawczy lipiec-grudzień 2026 r.

z 29.10.2026 r. o sygn. I FSK 543/26 NSA uchylił wyrok i odrzucił skargę; z ustnych motywów rozstrzygnięcia wynika, że sąd uchylił wyrok i odrzucił skargę z uwagi na wadliwe doręczenie interpretacji podatnikowi – została ona doręczona poprzez e-Urząd Skarbowy, a nie poprzez podany w pełnomocnictwie adres ePUAP (informacja od Dyrektora KIS).

- Dyrektor KIS złożył 15 skarg kasacyjnych na następujące wyroki WSA (wszystkie dotyczyły postanowień w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania w sprawie wydania interpretacji):
  1. z 09.12.2025 r., sygn. I SA/Rz 382/25 (uchylony wyrokiem NSA z 29.10.2026 r., sygn. I FSK 448/26),
  2. z 09.12.2025 r., sygn. I SA/Rz 387/25 (uchylony wyrokiem NSA z 27.10.2026 r., sygn. I FSK 317/26),
  3. z 09.12.2025 r., sygn. I SA/Rz 403/25 (uchylony wyrokiem NSA z 29.10.2026 r., nr I FSK 409/26)
  4. 16.12.2025 r., sygn. I SA/Rz 396/25 (uchylony wyrokiem NSA z 27.10.2026 r., sygn. I FSK 318/26),
  5. z 16.12.2025 r., sygn. I SA/Rz 416/25 (uchylony wyrokiem NSA z 29.10.2026 r., sygn. I FSK 319/26),
  6. z 16.12.2025 r., sygn. I SA/Rz 381/25 (uchylony wyrokiem NSA z 29.10.2026 r., sygn. I FSK 407/26)
  7. z 16.12.2025 r., sygn. I SA/Rz 451/25 (uchylony wyrokiem NSA z 29.10.2026 r., sygn. I FSK 411/26),
  8. z 16.12.2025 r., I SA/Rz 332/25 (uchylony wyrokiem NSA z 29.10.2026 r., sygn. I FSK 632/26),
  9. z 16.12.2025 r., sygn. I SA/Rz 437/25 (uchylony wyrokiem NSA z 29.10.2026 r., sygn. I FSK 542/26),
  10. z 16.12.2025 r., sygn. I SA/Rz 442/25 (uchylony wyrokiem NSA z 29.10.2026 r., sygn. I FSK 410/26),
  11. z 16.12.2025 r., sygn. I SA/Rz 402/25 (uchylony wyrokiem NSA z 29.10.2026 r. sygn. I FSK 541/26),
  12. z 03.02.2026 r., sygn. I SA/Rz 450/25 (uchylony wyrokiem NSA z 29.10.2026 r., sygn. I FSK 622/26),
  13. z 17.02.2026 r., sygn. I SA/Gl 1028/25 (nieprawomocny, wyrok pozostaje przedmiotem rozpoznania przez NSA),
  14. z 25.02.2026 r., sygn. I SA/Wr 764/25 (uchylony wyrokiem NSA z 29.10.2026 r., sygn. I FSK 886/26),
  15. 24.03.2026 r., sygn. I SA/Rz 3/26 (uchylony wyrokiem NSA z 29.10.2026 r., sygn. I FSK 982/26);
- aktualnie brak jest uzasadnień wyroków NSA w bazie CBOSA.

Opowiadając z kolei na pytanie, czy KIS nadal prowadzi ewidencję spraw w omawianym obszarze, jak wskazano w odpowiedzi na pytanie 6, obecnie Dyrektor KIS raportuje wskazane dane w ramach półrocznych okresów sprawozdawczych. Termin najbliższego sprawozdania przypada na styczeń 2027 r. i obejmuje okres sprawozdawczy lipiec-grudzień 2026 r.

Ad 10.

Szczegółowe dane na temat znanych Ministerstwu Finansów rozstrzygnięć sądów zapadłych w związku z postanowieniami w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania wykazano w odpowiedzi na pytanie 9.

Z danych przekazanych przez Dyrektora KIS wynika, że wszystkie wyroki WSA uchylające postanowienia Dyrektora KIS o odmowie wszczęcia postępowania

zostały następnie zaskarżone przez organ interpretacyjny do NSA, przy czym – jak wynika z zestawienia wyroków wykazanego w odpowiedzi na pytanie 9 – prawie we wszystkich ww. sprawach NSA uchylił wyroki WSA i oddalił skargi (jedynie dwie sprawy ciągle pozostają przedmiotem rozpoznania przed NSA). Jednocześnie w sprawie, w której to podatnik wniósł skargę kasacyjną (sygn. I SA/Bd 525/25), NSA oddalił ją, utrzymując tym samym w mocy zaskarżony wyrok WSA.

W związku z powyższym aktualnie nie zidentyfikowano wydanych interpretacji po wyroku sądów administracyjnych.

Podkreślić przy tym należy, że o ile uzasadnienia wyroków NSA dotyczących ww. postanowień o odmowie wszczęcia postępowania nie zostały jeszcze opublikowane w bazie CBOSA, o tyle Ministerstwo Finansów posiada informację od Dyrektora KIS w zakresie ustnych motywów ww. rozstrzygnięć NSA. Wskazano w nich, że organ zasadnie odmówił wszczęcia postępowania w sprawie z wniosku o wydanie interpretacji. Zdaniem NSA sądy I instancji wadliwie przyjęły, że nie było podstaw do wydania takiego postanowienia. NSA przyznał rację organowi, że strona nie przedstawiła spójnego stanu faktycznego. Wbrew twierdzeniom sądu I instancji organ zasadnie wezwał stronę do uzupełnienia wniosku, formułując w tym względzie konkretne pytania, które miały na celu doprecyzowanie stanu faktycznego. Natomiast strona w odpowiedzi nie przedstawiła jednoznacznych informacji, kto posiada władztwo ekonomiczne nad towarami jak właściciel. Sąd zaznaczył, że w niniejszych sprawach ewentualne rozstrzygnięcie o skutkach podatkowych musiałoby być poprzedzone przeprowadzeniem przez organ postępowania dowodowego w celu jednoznacznego potwierdzenia lub wykluczenia podanych we wniosku i jego uzupełnieniu informacji. W grę wchodzi podnoszona przez stronę kwestia pozorności umowy, a pozorność to element ustalenia faktycznego, a nie prawnego i organ interpretacyjny musiałby przeprowadzić postępowanie dowodowe, czego mu robić nie wolno. Zdaniem sądu wnioskodawcy dążą do uzyskania odpowiedzi, że nie są właścicielami towarów handlowych dostarczanych do sklepu, a własność towaru przysługuje w całości franczyzodawcy. Sąd wskazał, że wątpliwości podatnika co do charakteru współpracy z franczyzodawcą (sposobu ukształtowania tej relacji) nie mogą być rozstrzygnięte w postępowaniu interpretacyjnym.

Ministerstwo Finansów nie posiada szczegółowej wiedzy na temat zasądzonych kosztów od organu na rzecz wnioskodawców. Niemniej zauważyć należy, że w przypadku 28 zidentyfikowanych wyroków WSA (w większości uchylonych przez NSA) zasądzających ww. koszty od organu – biorąc pod uwagę sentencję wyroku:

- WSA orzekł o kosztach w kwocie 597 zł (27 wyroków),
- WSA orzekł o kosztach w kwocie 580 zł (1 wyrok)

co daje łączne koszty z ww. wyroków w kwocie 16 699 zł. Są to jednak wyliczenia szacunkowe.

Ad 11.

Ministerstwo Finansów nie badało szczegółowo zapisów umowy pomiędzy organizatorami sieci a franczyzobiorcami, nie zajmowało się także kwestią prawidłowości stosowanych stawek podatku. Aktualnie resort finansów monitoruje na bieżąco orzecznictwo sądów administracyjnych oraz kształtującą się linię orzeczniczą tych sądów w omawianej problematyce. W toku pozostaje również weryfikacja 2 wskazanych w odpowiedzi na pytanie 4 interpretacji indywidualnych.

Z wyrazami szacunku

Z upoważnienia Ministra Finansów i Gospodarki

Jarosław Neneman
Podsekretarz Stanu

w Ministerstwie Finansów